

UCHWAŁA NR 48/2023
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 20 stycznia 2023 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na jedno z pięciu stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej,
ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r., poz. 1048**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269) Krajowa Rada Sądownictwa:

1. **przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pani Anny Dziergawki do pełnienia urzędu na jedno z pięciu stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Tomasza Błaszkwicz, Pana Łukasza Bartłomieja Kluski, Pana Marcina Damiana Rosiaka, Pana Stanisława Andrzeja Stankiewicza i Pana Bartłomieja Starosty do pełnienia urzędu na pięć stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

UZASADNIENIE

I

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Na pięć wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 1048, zgłosili się:

- Pan Tomasz Błaszkwicz – sędzia Sądu Rejonowego w Sulęcinie;
- Pani dr Anna Dziergawka – sędzia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy;
- Pan Łukasz Bartłomiej Kluska – sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie;
- Pan dr Marcin Damian Rosiak – prokurator Prokuratury Regionalnej w Poznaniu;
- Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz – sędzia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie;
- Pan Bartłomiej Starosta – sędzia Sądu Rejonowego w Sulęcinie.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach

indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 – dalej: ustawa o KRS).

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa 16 stycznia 2023 r. odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na pięć wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, objęte niniejszym konkursem. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, zawiadomiony o terminie w związku z kandydowaniem osoby wykonującej zawód prokuratora. Członkowie zespołu zapoznali się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizowali je, omówili szczegółowo wszystkie kandydatury, odbyli naradę i uznali, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Pana Tomasza Błaszkiwicza nie oddali głosów „za”, przy 2 głosach „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, Panią Annę Dziergawkę oddali 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, Pana Łukasza Bartłomieja Kluskę oddali 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, Pana Marcina Damiana Rosiaka nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”, Pana Stanisława Andrzeja Stankiewicza oddali 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się” a na Pana Bartłomieja Starostę nie oddali głosów „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”. W wyniku tego głosowania zespół przyjął bezwzględną większością głosów stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa dwóch kandydatów na pięć wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej: Pana Łukasza Bartłomieja Kluski oraz Pana Stanisława Andrzeja Stankiewicza.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

W uzasadnieniu stanowiska zespół wskazał, że rekomendowani kandydaci spełniają przesłanki powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej: Pan Łukasz Bartłomiej Kluska wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i legitymuje się

odpowiednim stażem zawodowym, a Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, posiada najdłuższy staż zawodowy spośród kandydatów i legitymuje się doświadczeniem w pełnieniu obowiązków sędziego Sądu Najwyższego, zdobytym podczas orzekania w tym Sądzie w ramach delegacji.

W dniach 18 i 19 stycznia 2023 r. przed Krajową Radą Sądownictwa odbyło się publiczne wysłuchanie kandydatów. W dniu 18 stycznia 2023 r. stawili się: Pani Anna Dziergawka, Pan Marcin Damian Rosiak i Pan Bartłomiej Starosta, a w dniu 19 stycznia 2023 r. – Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz.

Na wysłuchaniu przed Radą nie stawili się natomiast Pan Tomasz Błaszkiwicz i Pan Łukasz Bartłomiej Kluska. Pan Tomasz Błaszkiwicz uzasadnił swoją nieobecność obowiązkami zawodowymi i wnioskował o wysłuchanie w innym terminie. Nie wnioskował o wysłuchanie w trybie wideokonferencji. Rada uzyskała informację od Prezesa Sądu Rejonowego w Sulęcinie, że w dniach 18 i 19 stycznia 2023 r. Pan sędzia nie miał wyznaczonej sesji, w związku z czym odstąpiła od jego wysłuchania (uchwała Krajowej Rady Sądownictwa Nr 37/2023 z 18 stycznia 2023 r.). Z kolei Pan Łukasz Bartłomiej Kluska nie złożył wniosku o odroczenie wysłuchania ani o wysłuchanie w innym terminie czy też o wysłuchanie w trybie wideokonferencji. Kandydat nie przedstawił też zaświadczenia lekarskiego uzasadniającego niemożność stawienia się przed Radą. W związku z tym Rada odstąpiła od jego wysłuchania (uchwała Krajowej Rady Sądownictwa Nr 38/2023 z 18 stycznia 2023 r.).

Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1904 ze zm. – dalej: ustawa o SN).

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: doświadczeniem zawodowym, dorobkiem naukowym, opiniami, rekomendacjami, publikacjami.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa – nie podzielając stanowiska zespołu – uznała, że w niniejszej procedurze konkursowej Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pani Anny Dziergawki do pełnienia urzędu na jedno z pięciu wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

II

Charakterystyka kandydatów

Pani Anna Dziergawka urodziła się w 1976 r. w Brodnicy. W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Okręgowej w Toruniu, w kwietniu 2003 r. złożyła egzamin prokuratorski z wynikiem ogólnym bardzo dobrym. Z dniem 21 lipca 2003 r. została mianowana asesorem Prokuratury Rejonowej w Brodnicy. Od września do grudnia 2003 r. była delegowana do wykonywania czynności służbowych w Prokuraturze Rejonowej w Grudziądzu. Z dniem 21 lipca 2005 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brodnicy. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 listopada 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. Orzekła w XI Wydziale Karnym. Od lipca 2011 r. do maja 2018 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Od 1 października 2015 r. do 20 września 2016 r. była zatrudniona na stanowisku adiunkta na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy. Z dniem 18 maja 2018 r. została powołana przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy na okres 6 lat i jednocześnie delegowana do pełnienia obowiązków sędziego tego Sądu na czas pełnienia powierzonych funkcji (III Wydział Karny). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 września 2019 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Początkowo orzekła w III Wydziale Karnym, a od grudnia 2021 r. do chwili obecnej orzeka w IV Wydziale Karnym Odwoławczym. Była członkiem Okręgowej Komisji Wyborczej w Bydgoszczy (2019–2020). Dwukrotnie pełniła funkcję przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości w Komisji Egzaminacyjnej do spraw aplikacji radcowskiej (w 2019 r. i w 2021 r.). Od 21 października 2021 r. jest wykładowcą w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Pełni funkcję patrona koordynatora aplikacji sędziowskiej i aplikacji sędziowskiej uzupełniającej na lata 2021–2024.

Kandydatka realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w zróżnicowanych formach doskonalenia zawodowego, m.in. występując na konferencjach naukowych. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 9 grudnia 2008 r., na podstawie rozprawy doktorskiej „Przestępstwa

przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w praktyce sądów polskich” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Jest autorką licznych publikacji naukowych, w szczególności z zakresu prawa karnego materialnego i procesowego, w tym monografii: „*Newralgiczne zmiany w postępowaniu odwoławczym z perspektywy sędziów pierwszej instancji*” (w: *Postępowanie odwoławcze w procesie karnym – u progu nowych wyzwań*, pod red. S. Steinborna, Wolters Kluwer, Warszawa 2016 (współautorka z I. Zgolińskim); „*Wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego*” (w: *Postępowanie przed sądem I instancji w znowelizowanym procesie karnym*, pod red. D. Kali i I. Zgolińskiego, Wolters Kluwer, Warszawa 2018); „*Prawna ochrona dziecka przed wykorzystaniem seksualnym*” (w: *Prawo karne w ochronie dziecka*, pod red. A. Grześkowiak, I. Zgolińskiego, KPSW, Bydgoszcz 2018); „*Typy przestępstw wypadku drogowego (art.177k.k.)*” (w: *Odpowiedzialność za wypadki drogowe. Aspekty karnoprawne i procesowe*, pod red. W. Juchacza, D. Kali i I. Zgolińskiego, WSP, Inowrocław 2018); „*Zasady stosowania środków zabezpieczających*” (w: *Środki zabezpieczające w prawie karnym. Zagadnienia prawnomaterialne i procesowe*, pod red. I. Zgolińskiego i W. Juchacza, WSP, Inowrocław 2020); dwóch komentarzy (współautorstwo komentarzy do ustawy – Prawo o prokuraturze. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz do ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzającymi zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności seksualnej), a także kilkudziesięciu artykułów, dotyczących zwłaszcza problematyki: wypadku drogowego i przestępstw w komunikacji, subsydiarnego aktu oskarżenia jako realizacji prawa do sądu, odpowiedzialności prawnej lekarza, alternatywnych metod rozwiązywania sporów w prawie karnym, kwestii z zakresu postępowania karnego i postępowania wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, ale także kwestii na styku prawa karnego i prawa konstytucyjnego, jak np. karnoprawnej ochrony ustroju konstytucyjnego Rzeczypospolitej Polskiej czy niekonstytucyjności przepisów w zakresie orzekania kary łącznej i jej skutków, oraz innych publikacji. Kandydatka jest autorką ośmiu glos do wyroków: Sądu Najwyższego (4 glosy), Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (1 glosa), Trybunału Konstytucyjnego (2 glosy) oraz Sądu Apelacyjnego w Gdańsku (1 glosa). Posiada doświadczenie dydaktyczne, zdobyte, między innymi, podczas prowadzenia zajęć: z zakresu prawa i postępowania podatkowego (Wyższa Szkoła Główna w Bydgoszczy, 2010 r.), prawa karnego-skarbowego (Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy, 2012 r.) oraz prawa pracy, prawa urzędniczego, prawa karnego gospodarczego, prawa ochrony

konkurencji, prawa i postępowania podatkowego, prawa własności przemysłowej i prawa konstytucyjnego (Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy, 2015–2016).

Pozytywne opinie o kandydatce przedłożyli m.in.: Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, Prezes Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego tego Sądu oraz Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Kandydatka otrzymała rekomendacje: Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy, pracowników naukowych Politechniki Rzeszowskiej i Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Dyrektora Generalnego Centralnego Instytutu Analiz Polityczno-Prawnych, Redaktora Naczelnego miesięcznika „Prokuratura i Prawo” oraz Biskupa Bydgoskiego.

Kandydatka w sposób profesjonalny zaprezentowała swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

W ocenie Rady Pan Tomasz Błaszkiwicz, Pan Łukasza Bartłomiej Kluska, Pan Marcin Damian Rosiak, Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz i Pan Bartłomiej Starosta – w przeciwieństwie do Pani Anny Dziergawki – nie spełniają wszystkich kryteriów wyboru uprawniających do ubiegania się o urząd sędziego Sądu Najwyższego w stopniu uzasadniającym przedstawienie ich w niniejszej procedurze konkursowej do powołania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

Pan Tomasz Błaszkiwicz urodził się w 1974 r. w Sulęcinnie. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu aplikacji sądowej w latach 1998–2001, złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Od 15 marca 2000 r. do 11 listopada 2001 r. pracował jako referent prawny w Urzędzie Miasta i Gminy w Sulęcinnie. Od 1 października do 14 listopada 2001 r. był zatrudniony jako nauczyciel w Zespole Szkół Zawodowych w Sulęcinnie. W latach 2001–2004, jako asesor sądowy, wykonywał obowiązki orzecznicze w Sądzie Rejonowym w Międzyrzeczu (pion karny), a następnie – od 2004 r. do 2006 r. – w Sądzie Rejonowym w Sulęcinnie (wydział grodzki). Od 1 lipca do 31 grudnia 2004 r. pełnił obowiązki Przewodniczącego Wydziału Grodzkiego Sądu Rejonowego w Sulęcinnie, a z dniem 1 stycznia 2005 r. został powołany na stanowisko Przewodniczącego tego Wydziału. Z dniem 1 lipca 2005 r. powierzono mu pełnienie funkcji Przewodniczącego III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego w Sulęcinnie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 marca 2006 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Sulęcinnie. Orzekał w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, a w latach 2006–2011 pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. Z dniem 1 stycznia 2013 r. został

przeniesiony do Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z siedzibą w Sulęcinnie. Równolegle orzekał w pionie cywilnym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lipca 2015 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Sulęcinnie. Orzeka w I Wydziale Cywilnym i w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w szkoleniach zawodowych.

Prezes Sądu Rejonowego w Sulęcinnie w opinii z 1 grudnia 2022 r. stwierdził, że Pan sędzia wykonuje obowiązki orzecznicze bez zastrzeżeń, ale nie podejmuje działań zmierzających do zmniejszenia liczby czynnych spraw w jego referatach, a decyzje w poszczególnych sprawach podejmuje po znacznym upływie czasu od ostatnich czynności. Podkreślił, że współpraca z Panem sędzią nie należy do łatwych, w szczególności z uwagi na kwestionowanie przez niego poleceń służbowych.

Kandydat nie stawiał się na wysłuchanie przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Łukasz Bartłomiej Kluska urodził się w 1976 r. w Rzeszowie. W 2001 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, filia w Rzeszowie, z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od listopada 2004 r. do marca 2005 r. pracował jako referent prawny w Powiatowym Urzędzie Pracy w Strzyżowie. Po odbyciu aplikacji sądowej, we wrześniu 2004 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. W latach 2005–2009 jako asesor sądowy wykonywał obowiązki orzecznicze w Sądzie Rejonowym w Pruszkowie (V Wydział Grodzki). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 lutego 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Pruszkowie. Orzekał w V Wydziale Grodzkim, a następnie w V Wydziale Karnym, przy czym od kwietnia 2011 r. do marca 2017 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. Od czerwca do lipca 2012 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy -Mokotowa w Warszawie. Od 1 kwietnia 2017 r. orzekał w II Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w Pruszkowie, pełniąc jednocześnie funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Z dniem 18 września 2017 r. Minister Sprawiedliwości powierzył mu pełnienie funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w Pruszkowie. Od czerwca 2019 r. do lutego 2021 r. orzekał w Sądzie Okręgowym w Warszawie w ramach stałej delegacji (X Wydział Karny Odwoławczy). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 lutego 2021 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Orzeka w X Wydziale Karnym Odwoławczym. W latach 2017–2018 był członkiem zespołu roboczego w Ministerstwie Sprawiedliwości, który przygotował założenia do nowelizacji ustawy – Kodeks postępowania karnego. W latach 2017–2022 był członkiem komisji kwalifikacyjnych ds. aplikacji adwokackiej. W marcu 2018 r. był członkiem Komisji Egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin adwokacki. Od kwietnia 2018 r. pełni funkcję Komisarza Wyborczego w Radomiu I (na okres 5 lat). W latach 2019–2022 był członkiem Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego. Od 2021 r. pełni funkcję patrona koordynatora dla aplikantów aplikacji sędziowskiej w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w szkoleniach zawodowych.

Pozytywne opinie o kandydacie sporządzili Przewodnicząca X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie oraz Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Kandydat nie stawiał się na wysłuchanie przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Marcin Damian Rosiak urodził się w 1979 r. w Turku. W 2003 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W tym samym roku ukończył również na tym Uniwersytecie wyższe studia na kierunku administracja, uzyskując tytuł magistra. W dniu 25 marca 2004 r. został przyjęty do służby w Policji i mianowany na stanowisko detektywa Komendy Powiatowej Policji w Turku a z dniem 1 lipca 2004 r. został mianowany na stanowisko asystenta (samodzielne stanowisko ds. kryminalnych). Od 11 kwietnia 2007 r. do 31 marca 2008 r. był zatrudniony na stanowisku inspektora w Prokuraturze Okręgowej w Koninie, a od 1 kwietnia 2008 r. – na stanowisku asystenta prokuratora. Po odbyciu pozaetatowej aplikacji prokuratorskiej w Prokuraturze Rejonowej w Turku, w 2008 r. złożył egzamin prokuratorski z wynikiem ogólnym bardzo dobrym. Z dniem 1 kwietnia 2009 r. został mianowany przez Prokuratora Generalnego asesorem Prokuratury Rejonowej w Koninie. Z dniem 1 lutego 2012 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole. Z dniem 25 maja 2015 r. został przeniesiony, na swój wniosek, na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w Turku. W okresie od 1 czerwca do 29 listopada 2016 r. był delegowany do pełnienia czynności służbowych w Prokuraturze Okręgowej w Koninie. Z dniem 28 kwietnia 2017 r. został powołany do pełnienia funkcji Prokuratora Rejonowego w Turku. Funkcję tę sprawował do 20 maja

2018 r., bowiem z dniem 21 maja 2018 r. został delegowany do wykonywania czynności służbowych w Wydziale I Śledczym Prokuratury Okręgowej w Koninie. Od 10 stycznia 2019 r. do chwili obecnej, w ramach udzielonej delegacji, jako prokurator Prokuratury Regionalnej w Poznaniu wykonuje obowiązki służbowe w Wydziale Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w zróżnicowanych formach doskonalenia zawodowego, w tym w licznych szkoleniach. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 11 kwietnia 2017 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej „Przyznanie się oskarżonego do winy – teoria i praktyka” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W 2013 r. wystąpił na konferencji z prelekcją dotyczącą problematyki ewolucji współpracy policyjnej w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią i terroryzmu w Unii Europejskiej. Jest autorem siedmiu publikacji: „*Ewolucja współpracy policyjnej w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią i terroryzmu w Unii Europejskiej*” (w: Broń – problematyka prawna i kryminalistyczna, pod red. V. Kwiatkowskiej-Wójcikiewicz, L. Stępka, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2013), „*Ogłędziny a czynności towarzyszące*” (w: Prokuratura i Prawo, Nr 5, 2013), „*Rola i znaczenie prawidłowej organizacji i realizacji przesłuchania świadka na odległość w toku postępowania przygotowawczego jako czynników ograniczających ryzyko pomyłki sądowej*” (w: Kryminalistyka wobec pomyłek sądowych, pod red. V. Kwiatkowskiej-Wójcikiewicz, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2021), „*Inspektorat Wewnętrzny Służby Więziennej jako wyraz realizacji postulatów strategii kryminalistycznej ukierunkowanej na skuteczne zwalczanie przestępczości w sektorze więziennictwa*” (w: Księga Jubileuszowa Profesora Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego Józefa Wójcikiewicza, 2022) oraz trzech artykułów złożonych w 2022 r. do opublikowania w Wydawnictwie Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości: „*Uprawnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej związane ze ściganiem przestępstw – aspekt prawno-kryminalistyczny*” (w: Penitencjarystyka stosowana, Vol. 1, pod red. M. Kuryłowicz, M. Strzelec), „*Bezpłatna ochrona prawna funkcjonariusza Służby Więziennej pokrzywdzonego przestępstwem*” (w: Potencjał Kadrowy Służby Więziennej w kontekście wykonywanych zadań służbowych pod red. M. Szewczyk, S. Grzesiak) i „*Zatrzymanie osoby pozbawionej wolności przez funkcjonariusza Służby Więziennej – aspekty prawno-kryminalistyczne*” (w: Interdyscyplinarnie o człowieku, pod red. J. D. Pol). Posiada doświadczenie dydaktyczne,

zdobyte podczas prowadzenia zajęć dydaktycznych dla studentów Wyższej Szkoły Kadry Menadżerskich w Koninie oraz Wyższej Szkoły Humanistycznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie (2017–2020). Zajmuje stanowisko adiunkta w Instytucie Penitencjarystyki Stosowanej Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości (koordynator przedmiotu „Zarys prawa karnego z elementami międzynarodowych standardów ochrony praw człowieka” w roku akademickim 2022/2023). Prowadził szkolenia zawodowe dla prokuratorów i asesorów prokuratorskich (w latach: 2013, 2016 i 2017).

Pozytywną opinię (rekomendację) o pracy i kwalifikacjach Pana prokuratora sporządził profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu – pracownik Katedry Postępowania Karnego i Kryminalistyki Wydziału Prawa i Administracji tego Uniwersytetu.

Kandydat w sposób profesjonalny zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz urodził się w 1961 r. w Morągu. W 1985 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Gdańskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Elblągu, w 1988 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 15 października 1988 r. podjął obowiązki jako asesor sądowy w Sądzie Rejonowym w Elblągu (pion karny oraz rodzinny i nieletnich). Z dniem 1 sierpnia 1990 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Elblągu (orzekał w pionie karnym). Od 1 listopada 1996 r. do 30 kwietnia 1997 r. pełnił obowiązki przewodniczącego wydziału karnego, a od 1 maja 1997 r. do 30 sierpnia 2000 r. sprawował funkcję przewodniczącego tego wydziału. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 marca 2002 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Elblągu. Orzekał w II Wydziale Karnym. W latach 2004–2005 był delegowany do wykonywania obowiązków sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku na pojedyncze sesje. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 listopada 2005 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Szczecinie. W latach 2005–2007 kilkakrotnie orzekał w Sądzie Apelacyjnym w Szczecinie, w ramach udzielanych delegacji. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 marca 2007 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Do chwili obecnej orzeka w II Wydziale Karnym. W okresach: od 1 kwietnia do 30 czerwca i od 1 września do 30 listopada 2015 r., a także od 1 kwietnia do 30 czerwca 2016 r. orzekał w ramach udzielonych delegacji w Sądzie Najwyższym.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w szkoleniach zawodowych. W 2006 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu prawa europejskiego dla sędziów na Uniwersytecie Gdańskim. Był członkiem komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego (2010 r., 2012 r.). Pełnił funkcję sędziego konsultanta dla asesorów sądowych. Brał udział w wizycie studyjnej w Europejskim Trybunale Praw Człowieka i w Radzie Europy w Strasburgu (2017 r.). Trzykrotnie został laureatem ogólnopolskiego konkursu „Europejski Sędzia Honorowy”.

Pozytywną opinię o pracy kandydata sporządził Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.

Kandydat w sposób profesjonalny zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Bartłomiej Starosta urodził się w 1976 r. w Szprotawie. W 2001 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Szczecińskim z oceną dostateczną, uzyskując tytuł magistra. Od października 1999 r. do stycznia 2001 r. pracował w przedsiębiorstwie produkcyjno-handlowym w Sulęcinie (referent ds. ekonomicznych, następnie samodzielne stanowisko ds. windykacji). Od lipca 2001 r. do lipca 2002 r. był zatrudniony jako specjalista ds. windykacji kredytów w Banku Spółdzielczym w Ośnie Lubuskim. Z dniem 1 stycznia 2005 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Sulęcinie. Orzekał w: II Wydziale Karnym, V Wydziale Ksiąg Wieczystych i VI Wydziale Grodzkim. Od 1 lipca 2005 r. pełnił funkcję Przewodniczącego V Wydziału Ksiąg Wieczystych. Od 1 grudnia 2007 r. do 30 listopada 2008 r. pełnił funkcję Przewodniczącego VI Wydziału Grodzkiego. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 grudnia 2008 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Sulęcinie. Orzekał w V Wydziale Cywilnym, pełniąc jednocześnie funkcję Przewodniczącego V Wydziału Ksiąg Wieczystych (do 31 grudnia 2012 r.). W ramach jednorazowej delegacji pełnił w 2009 r. czynności sędziowskie w V Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim. Z dniem 1 stycznia 2013 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu. Orzekał w VI Zamiejscowym Wydziale Cywilnym tego Sądu z siedzibą w Sulęcinie. Z dniem 1 lipca 2015 r. został przeniesiony z powrotem na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Sulęcinie. Do chwili obecnej orzeka w I Wydziale Cywilnym.

Kandydat realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji, uczestnicząc w szkoleniach zawodowych.

Pozytywną opinię o pracy kandydata sporządził Prezes Sądu Rejonowego w Sulęcinie, który zaznaczył jednak, że Pan sędzia nie podejmuje działań zmierzających do wydania decyzji procesowych w możliwie krótszym terminie, a od 1 stycznia 2020 r. w czterech sprawach z referatu Pana sędziego stwierdzono tzw. przewlekłość postępowania.

Kandydat stawił się na wysłuchanie przed Krajową Radą Sądownictwa, ale odmówił odpowiedzi na pytania członków Rady.

III

Porównanie kandydatów

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę. Od stanu faktycznego konkretnej sprawy zależy, jakie kryteria są stosowane przez Radę w danym postępowaniu, w szczególności co do rozpatrywanych łącznie kryteriów, na które składają się: kwalifikacje, doświadczenie zawodowe oraz dane potwierdzające zdobycie umiejętności dodatkowych.

Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru. Zadaniem Rady było zatem przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Kryteria oceny kandydatów przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się poziomem wiedzy prawniczej, kwalifikacjami merytorycznymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

W ocenie Rady Pani Anna Dziergawka, przedstawiona do powołania w niniejszym postępowaniu nominacyjnym, w najwyższym stopniu spełnia formalne przesłanki powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej. Wyróżnia się bowiem bardzo wysokim poziomem wiedzy z zakresu prawa karnego i postępowania karnego, czego dowodzi zarówno przebieg jej dotychczasowej pracy zawodowej, obejmującej zatrudnienie w Prokuraturze, orzekanie w sądach różnych szczebli, jak i pełnienie funkcji administracyjnych w strukturach wymiaru sprawiedliwości, a także równoległe prowadzona bogata działalność naukowo-dydaktyczna. Pani sędzia legitymuje się stopniem naukowym doktora nauk

prawnych, jest autorką licznych publikacji naukowych, w tym monografii i glos, z zakresu prawa karnego, postępowania karnego, ale też z pogranicza prawa karnego i prawa konstytucyjnego. Występuje jako prelegent na konferencjach naukowych, prowadziła zajęcia m.in. z zakresu prawa karnego dla studentów wyższych uczelni, a od października 2021 r. jest wykładowcą w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

W przekonaniu Rady, w porównaniu z Panią Anną Dziergawką, pozostali kandydaci nie spełniają w tym konkursie kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie ich z wnioskiem o powołanie. Pan Tomasz Błaszkiwicz nie przedstawił dorobku orzeczniczego ani naukowego, który dowodziłby wyróżniania się przez niego wysokim poziomem wiedzy z zakresu prawa karnego i postępowania karnego. Kandydat orzeka w pionie rodzinnym i nieletnich, a jego kontakt z prawem karnym i procedurą karną obejmuje jedynie początkowe doświadczenie orzecznicze (jako asesor), a aktualnie ma ewentualnie charakter incydentalny (z racji zatrudnienia w niewielkim Sądzie). Pan Łukasz Bartłomiej Kluska uzyskał wprawdzie rekomendację zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa, ale Rada *in pleno* uznała, że o ile kandydat ten posiada znaczne doświadczenie w orzekaniu w sprawach karnych, to nie zaprezentował jednak szczególnych osiągnięć orzecznich, ani też istotnego dorobku naukowego z zakresu szeroko rozumianego prawa karnego, co nie pozwala na konstatację, że wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy z tego zakresu. Z kolei Pan Marcin Damian Rosiak, mimo że legitymuje się doświadczeniem w pracy w Policji oraz w Prokuraturze (asesor, prokurator prokuratury rejonowej, prokurator rejonowy, wykonywanie obowiązków służbowych w prokuraturze okręgowej oraz w Prokuraturze Krajowej), uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych i prowadzi działalność dydaktyczno-naukową, nie wykazał jednak doniosłego dorobku w zakresie kasacji i apelacji ani też bogatego dorobku naukowego, które dowodziłyby wyróżniania się przez niego wysokim poziomem wiedzy z zakresu prawa karnego i postępowania karnego (publikacje Pana prokuratora dotyczą kwestii z zakresu kryminalistyki oraz penitencjarystyki). W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa sam fakt prowadzenia ważnych śledztw i postępowań nie jest wystarczający do piastowania urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej a dotychczasowe doświadczenie zawodowe tego kandydata sugeruje raczej ubieganie się o awans w strukturach Prokuratury, niż o pełnienie urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Pan Stanisław Andrzej Stankiewicz, który również uzyskał rekomendację zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa i niewątpliwie wykazuje się bardzo wysokimi kwalifikacjami, posiadając wieloletnie i zróżnicowane doświadczenie zawodowe, w tym w orzekaniu w ramach delegacji w Sądzie Najwyższym

– co predysponuje go do ubiegania się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego – jednak nie prowadzi żadnej działalności naukowej, nie występuje na konferencjach naukowych, nie posiada istotnego doświadczenia dydaktycznego, a poza uczestnictwem w szkoleniach zawodowych nie podejmuje znaczących działań w zakresie doskonalenia zawodowego (w 2006 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu prawa europejskiego dla sędziów). Zdaniem Rady *in gremio* tym samym nie wyróżnia się na tyle wysokim poziomem wiedzy z zakresu prawa i postępowania karnego, aby przedstawić go do powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego w niniejszym postępowaniu nominacyjnym. Pan Bartłomiej Starosta nie przedstawił dorobku orzeczniczego ani naukowego, który mógłby dowieść wyróżniania się przez niego wysokim poziomem wiedzy z zakresu prawa karnego i postępowania karnego. Kandydat orzeka w pionie cywilnym, a jego kontakt z prawem karnym i procedurą karną obejmuje jedynie początkowe doświadczenie orzecznicze (jako asesor w latach 2005–2008), a aktualnie ma ewentualnie charakter incydentalny (z racji zatrudnienia w niewielkim Sądzie).

W ocenie Rady te wszystkie okoliczności zadecydowały o uznaniu wyłącznie Pani Anny Dziergawki za kandydatkę spełniającą w niniejszej procedurze konkursowej kryteria wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do powołania.

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pani Anny Dziergawki zadecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności: wieloletnie i zróżnicowane doświadczenie zawodowe, bogata działalność naukowo-dydaktyczna, wnioski płynące z pozytywnych opinii służbowych oraz profesjonalny sposób zaprezentowania się przed Krajową Radą Sądownictwa.

IV

Wyniki głosowania Rady

W głosowaniu na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa dnia 20 stycznia 2023 r. oddano na:

- Pana Tomasza Błaszkwicza 2 głosy „za” oraz 13 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią Annę Dziergawkę 12 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 10 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jej kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana Łukasza Bartłomieja Kluskę 3 głosy „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Marcina Damiana Rosiaka 8 głosów „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Stanisława Andrzeja Stankiewicza 11 głosów „za” oraz 2 głosy „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Bartłomieja Starostę 2 głosy „za” oraz 14 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 21 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W związku z tym, że w niniejszym postępowaniu nominacyjnym przewidziano pięć wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego a tylko jedna kandydatka uzyskała bezwzględną większość głosów, na podstawie § 12 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 158/2019 z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. poz. 192 ze zm.) przeprowadzono ponowne głosowanie.

W ponownym głosowaniu oddano na:

- Pana Tomasza Błaszkwicza 2 głosy „za” oraz 15 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Łukasza Bartłomieja Kluskę 4 głosy „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Marcina Damiana Rosiaka 8 głosów „za” oraz 7 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana Stanisława Andrzeja Stankiewicza 11 głosów „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 22 głosy), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Bartłomieja Starostę 2 głosy „za” oraz 16 głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 21 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Tym samym Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Dagmara Pawelczyk-Woicka

